

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobkyně: L. V.
X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 1. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobkyně *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobkyně neuspěla se svojí žádostí o invalidní důchod. Podle žalované totiž nebyla invalidní. Žalobkyně nesouhlasila s tím, jak byl posouzen její zdravotní stav. V soudním řízení se však závěr, že není invalidní, bohužel potvrdil.

II. Rozhodnutí žalované a související skutkové okolnosti věci

2. Žalobkyně loni v září požádala o invalidní důchod. Podle posudku Institutu pro posuzování zdravotního stavu Uherské Hradiště ze dne 23. 10. 2024 („první posudek“) žalobkyně nebyla invalidní, protože u ní nešlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Žalovaná proto rozhodnutím ze dne 31. 10. 2024, č. j. X, žádost žalobkyně zamítla („prvostupňové rozhodnutí“).
3. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. V námitkovém řízení proběhlo nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Nový posudek Institutu pro posuzování zdravotního stavu pro námitkové řízení ze dne 16. 12. 2024 („druhý posudek“) dospěl k závěru, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Jeho objektivizovanou příčinou bylo bronchiální (průduškové) astma. Pracovní schopnost žalobkyně však kvůli němu podle druhého posudku poklesla o 20 % [podle položky 3a v oddílu B kapitoly X přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kde je rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti 5-10 %, druhý posudek zvolil maximum a ještě ho s ohledem na základní vzdělání žalobkyně navýšil o dalších 10 %]. Stále se tedy nejednalo o invaliditu (hranice I. stupně invalidity je alespoň 35 % pokles pracovní schopnosti).
4. Žalovaná na základě druhého posudku zamítla námitky žalobkyně a potvrdila prvostupňové rozhodnutí svým rozhodnutím ze dne 13. 1. 2025, č. j. X („rozhodnutí žalované“).

III. Žaloba a vyjádření žalované

5. **Žalobkyně** nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu. Podle jejího názoru se její zdravotní stav ani přes léčbu nezlepšil. Stále ji trápí velké bolesti kloubů, zadýchávání a dušnost. Pořád trpí kašlem a teplotami. K tomu přiložila lékařské zprávy.
6. **Žalovaná** ve vyjádření připomněla, že ji zavazují odborné lékařské posudky. S ohledem na námitky žalobkyně pak žalovaná navrhl, aby její zdravotní stav posoudila ještě posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí („posudková komise“).

IV. Zadání třetího posudku

7. Jak žalovaná navrhl, soud požádal posudkovou komisi o nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Posudková komise svůj posudek vyhotovila dne 12. 6. 2025 („třetí posudek“; k jeho obsahu blíže viz část V. níže). Třetí posudek posudková komise zaslala i žalobkyni. Žalované ho poté zprostředkoval soud. Obě strany sporu ho tedy měly k dispozici před jednáním, které soud nařídil na 27. 6. 2025.

V. Jednání před krajským soudem a provedení třetího posudku k důkazu

8. Dne 27. 6. 2025 se u soudu ve věci konalo jednání. Obě strany se z něj omluvily a souhlasily s projednáním věci v jejich nepřítomnosti.
9. Soud při jednání provedl k důkazu třetí posudek. Posudková komise se skládala z předsedkyně MUDr. H. K. a internistky prof. MUDr. H. M. K., CSc. Žalobkyně se jednání posudkové komise zúčastnila a přítomná internistka ji vyšetřila. Uvedla, že žalobkyně byla orientovaná, bez klidové dušnosti. Její výživa byla přiměřená. Plíce měly alveolární dýchání (dýchání v plicních sklípcích) bez suchých vedlejších fenoménů (nejsou slyšitelné patologické zvuky jako např. suché chrůpky). Nebyla přítomna prodloužená expirace (prodloužený výdech). Srdeční akce byla pravidelná, ozvy byly ohraničené (dobře slyšitelné a jasně definované). Docházelo ke kolísání tepové frekvence (frekvence pulsu) v

závislosti na dechové aktivitě. Žalobkyně udávala bolesti kolen a kotníků. Objektivně byl tvar kloubů ušlechtilý (normální, bez deformací), bez zjevných otoků.

10. V posudkovém hodnocení pak posudková komise uvádí, že žalobkyně má polymorfni (různorodé) obtíže. Potvrdilo se bronchiální (průduškové) astma, které se léčí a je pod kontrolou. Objektivní parametry byly velmi uspokojivé. Posudková komise nenašla korelát (odpovídající nález) pro subjektivně žalobkyní udávané potíže. Žalobkyně je dobře saturována (má dostatečné okysličení krve). Dlouhodobě trpí lehkou obstrukční ventilační poruchou (zúžení dýchacích cest s omezením proudění vzduchu).
11. Po datu vydání rozhodnutí žalované žalobkyně doložila výsledek spiroergometrie (zátěžové vyšetření plicních funkcí), kde se neprokázaly známky ventilační limitace výkonu (omezení výkonu kvůli dýchání) ani kardiální limitace výkonu (omezení výkonu kvůli srdci). Neprokázal pozátěžový bronchospasmus (stažení průdušek po zátěži). V uvedeném vyšetření bylo astma hodnoceno jako těžké bronchiální astma (závažné průduškové astma) pod částečnou kontrolou, a byla upravena medikace. Jednalo se však o jednorázové vyšetření, zatímco dlouhodobě a opakovaně je žalobkyně vedena jako se středně těžkým astmatem (astma střední závažnosti) pod léčebnou kontrolou.
12. Žalobkyně podstoupila další vyšetření v různých odborných ambulancích, včetně postcovidové ambulance (dvakrát dle anamnézy prodělala onemocnění Covid-19, prokázané domácím testem), bez posudkově významného postižení, kromě již zmíněného astmatu. Pro bolesti kloubů byla vyšetřena na revmatologii, kde nebylo prokázáno revmatické postižení. Byla také vyšetřena na neurologii k vyloučení roztroušené sklerózy, která nebyla prokázána.
13. Po prostudování podkladové dokumentace posudková komise dospěla k závěru o dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu, způsobeným *astma bronchiale* (průduškové astma), které je pod kontrolou. Tento stav posudková komise podřadila pod položku 3a v kapitole X, oddílu B. Pro tuto položku je stanoveno procentní rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 5-10 %. V tomto případě byl zdravotní stav zohledněn horní procentní hranicí i s ohledem na subjektivní potíže žalobkyně. Navýšeno bylo o dalších možných 10 % z důvodu pouze základního vzdělání. Celkově tedy podle hodnocení posudkové komise činí míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 20 %.
14. Nebylo prokázáno dlouhodobě trvající astma pod částečnou kontrolou podle položky 3b, ani astma pod nedostatečnou kontrolou podle položky 3c, či obtížně hodnotitelné astma podle položky 3d. Posudková komise se tedy shodla s druhým posudkem.
15. K námitkám žalobkyně posudková komise uvedla, že prostudovala doloženou dokumentaci a posudkově ji zhodnotila. Žalobkyni navíc vyšetřila odborná lékařka z oblasti interního lékařství. Pro stanovení vyššího poklesu pracovní schopnosti nebyly nalezeny objektivní důvody. Zdravotní stav žalobkyně k datu vydání rozhodnutí žalované tedy neodpovídal žádnému stupni invalidity.
16. Další důkazy soud neprováděl. Žalobkyně sice soudu ještě týden před jednáním zaslala velké množství lékařských zpráv. Všechny tyto zprávy jsou však z posledních několika měsíců (duben až červen) a nevztahují se tedy k období před vydáním rozhodnutí žalované. Právě podle stavu k datu vydání rozhodnutí žalované (13. 1. 2025) ovšem soud musel věc posuzovat (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního). Lze dodat, že tyto zprávy může žalobkyně využít jako přílohy k případné nové žádosti o invalidní důchod, jejímuž podání a následnému aktualizovanému posouzení jejího zdravotního stavu samozřejmě nic nebrání.

VI. Posouzení věci

17. Žaloba *není důvodná*.
18. Právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
19. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na *odborném lékařském posouzení*. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje posudková komise, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku okresní správy sociálního zabezpečení. *Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti*. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního). S ohledem na jeho mimořádný význam *bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb*, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat.
20. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Především s těmi, které posuzovaný namítá. Kromě toho musí posudková komise své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod ve dvouinstančním řízení, podléhá zejména její rozhodnutí v námitkovém řízení požadavkům na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího posudku posudkové komise (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22).
21. Soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav na základě třetího posudku. Má všechny formální náležitosti podle § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise zasedala v řádném složení za splnění procesních požadavků stanovených právní úpravou. Podle soudu tedy třetí posudek nemá formální vady.
22. Ohledně úplnosti předloženého posudku soud uvádí, že posudková komise vycházela ze všech dostupných lékařských zpráv a hodnotila všechna relevantní zdravotní postižení žalobkyně. Shodla se s druhým posudkem ve zvolené položce v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity i ve stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Žalobkyni navíc při jednání posudkové komise vyšetřila přítomná profesorka interního lékařství. Podle soudu je i proto třetí posudek přesvědčivý. Soud nemá pochybnosti o tomto nejaktuálnějším posouzení zdravotního stavu žalobkyně.
23. Soud proto vycházel ze třetího posudku jako ze stěžejního důkazu v otázce stupně invalidity žalobkyně. *Z provedeného dokazování v soudním řízení správním (viz body 9 až 15 výše) vyplynulo, že pracovní schopnost žalobkyně poklesla v míře, která nezakládala důvod pro přiznání invalidního důchodu. V době vydání rozhodnutí žalované totiž žalobkyně nebyla*

invalidní. Pokles její pracovní schopnosti dosahoval 20 %. K hranici invalidity tedy chybělo – i po zvýšení stanovené horní hranice zvolené položky – ještě 15 % [§ 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění]. Žalovaná proto postupovala správně, pokud žalobkyni invalidní důchod nepřiznala.

24. Žalobní námitky napadající rozhodnutí žalované, která zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod, proto nejsou důvodné.

VII. Závěr a náklady řízení

25. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl.
26. Neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované žádné náklady řízení nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 27. června 2025

Martin Kopa, v. r.
samosoudce